

مراسمی در موزه سینما برگزار شد و من لوح یادبود بایک بر رویه را دریافت کردم اما همچنان نتوانستم آن را به خانواده او تقدیم کنم.

عابدی ادامه داد: آنچه در این هشت ماه بر بایک گذشت یک مجال بود. مجلی که آرام آرام از این فنیاسفر کند زیرانمی توانست چشمش را روی خیلی چیزها بیند. فکر می‌کنم بلیک همین الان هم یک گوشه ایستاده و دوربین به دست به همه مال بچند می‌زند. این عکاس عنوان کرد: ترجیح می‌دهم اکنون بیشتر از خواسته‌های او بگویم. مدتی مسئول انجمن عکاسان سینما بود و این نشان دهنده احساس مسئولیت اوست. اکنون بیشتر ما به یک جزیره آرامش و امنیت شغلی نیاز داریم و اگر چنین اتفاقی برای هر کدام از ما بیفتد تکلیف خانواده‌های ما چه می‌شود؟ امیدوارم تجربه بایک باعث شود دوستان تصمیم‌گیر ما کمی بیشتر به هنرمندان فکر کنند زیرا هنرمندان بسیار انسان‌های شریفی هستند. بیش از ۴۰ سال می‌گذرد و عکاسان ما هنوز بیمه بیکاری ندارند. راه حل رسیدن به این نکات بسیار ساده است برای اینکه انگیزه بگیریم کافی است به بایک نگاه کنیم. مجری برنامه اظهار کرد: جای فرشته‌طربور در این مراسم خالی است و قطعاً در قطعه هنرمندان به بایک خوشامد خواهد گفت.

مردی که هرگز بیکار نماند

سیف‌الله صمدیان هنرمند عکاس دیگر سخنران این مراسم بود و طی سخنانی عنوان کرد: سخنرانی در چنین مراسمی بسیار هولناک است. بایکی که برخلاف بسیاری از هم‌نسلان خود تمام محدودیت‌ها را کنار زد و به آنچه که می‌خواست رسید. فکر نمی‌کنم کسی از حاضران و غایبان تاکنون او را بیکار دیده باشند. کاری که در هم‌نسلان بایک بیشتر تبدیل به غر زدن و تنبلی شده بود. او در پایان خطاب به جوان تاکید کرد: فقط عرصه‌های مختلف کاری بایک را در نظر بگیرید تا از فرادانوع دیگری به خود و جمله‌تان نگاه کنید.

سفر بخیر مرد چشم آبی عکاسی ایران

مهدی آشناریس انجمن صنفی عکاسان تئاتر ایران اظهار کرد: بایک جان سلام. اینکه چقدر کارت را دوست داشتی و چقدر کارت را دوست داشتند بملد برای بعد. من لعل تملق نیستم فقط جای ت کنار ما خالی ست. دل‌تنگ خنده‌هایت می‌شویم. تنقدر غمگینم از نبودنت و نداشتنت که نمی‌توانم سخنی بگویم. سفرت به خیر رفیق. حرفی برای گفتم ندارم جز اینکه بخوانمت و بدانمت و فراموش نکنم پسر چشم آبی عکس و عکاسی ایران را که از امروز نبودنش مصیبتی در دناک برای همه ملت. سفرت به خیر رفیق.

بهترین شکل جاودانگی

افشین شاهرودی عکاس پیشکسوت نیز در این مراسم بیان کرد: ندیدم کسی را که باناراحتی و ناخوشی از بایک صحبت کند. انگار چیزی را در خواب می‌بینم. او در ادامه گفت: برای رویه‌رو شدن با مرگ سه وسیله علم، دین و هنر وجود دارد. علم به ما امنیت می‌دهد و باعث می‌شود مرگ را به تعویق بیاوریم. دین باعث می‌شود که ما از رویه‌رو شدن با مرگ آرامش پیدا کنیم. هنر موجب جاودانگی ما می‌شود و بایک به بهترین شکل ممکن از هنر استفاده کرد تا ما مرگ جسمانی او را تاب بیاوریم و همواره او را در آثارش درک کنیم.

زندگی یک انسان واقعی

غلامرضا کاظمی دینان رییس سابق انجمن روابط عمومی ایران تصریح کرد: به نام خدای هنرمند که انسان‌هایی را آفرید که دارای هنر هستند. او ادامه داد: روزی پدری به پسر خود گفت که در بدن انسان‌ها ۲۰۰۰۰ گره وجود دارد که با هم درگیرند. یکی از این گره‌ها سمبل حسد، کینه و تکبر است و یکی دیگر سمبل مهربانی، عشق، امید و مهربانی است. بچه پرسید کدام گره موفقی می‌شود؟ پدر گفت: آن گره‌ای که توبه آن غذا می‌دهی. بلیک به مرگ دوستی در وجودش غذا داد. این استاد روابط عمومی در پایان تاکید کرد: من برای بلیک گریه نمی‌کنم زیرا او در این ۵۳ سال هزاران سال زندگی کرد، لذت برد و زیبا زندگی کرد. او از ادمیت عبور کرد و به انسانیت رسیده بود. ندیدم یک بار اخم داشته باشد و همیشه چهره‌اش بشاش بود. می‌گفت خدا من را آفریده است تا به کسی بدی نکنم و آدم‌ها از من ناراحت نشوند. بایک یک انسان واقعی و دوست داشتنی بود. پاک زندگی کرد و بخشنده و مهربان بود. پوران درخشنده کارگردان سینمای ایران نیز که خارج از کشور به سر می‌برد، یادداشت کوتاهی برای این مراسم ارسال کرد.

بایک بر رویه را بدرقه می‌کنیم، درست مقارن با روز جهانی عکاسی زیرا او تمام عشق و علاقه‌اش دوربین بود. او تنها ۵۳ سال فرصت زیستن در این دنیای فانی را داشت.

استاد امیر هوشنگ ایتهاج که این روزها سوگوار فقدان ایشان نیز هستیم، چه زیبا سروده اند که زندگی زیباست ای زیبا پسند / زنده اندیشان به زیبایی رسند / آنقدر زیباست این بی‌یازگشت / کز برایش می‌توان از جان گذشت / مردن عاشق نمی‌میرد / در چراغ تازه می‌گیراندش / باغ‌ها را اگر چه دیوار و در است / از هوشان راه با یکدیگر است / شاخه‌ها را از جدایی گم غم است / ریشه هوشان دست در دست هم است... او ادامه داد: عمل به جنبه‌های اخلاقی را در کنار حرفه خود وظیفه نمی‌دانست بلکه مسئول بودن جزو خصوصیات او بود. به خانواده‌اش بها می‌داد و از اینکه فرزندانش از کودکی کتابخوان هستند، افتخار می‌کرد. به رغم تراکم کاری و خبری و آموزشی در بحران‌های جامعه همواره کنار مرمش بود و به وظیفه انسانی خود عمل می‌کرد. تقویم و زمان برایش اهمیت داشت و سار روز چهره‌های فرهنگی و هنری و نقاط عطف کشور را همواره یادآوری می‌کرد. از سر تواضع و باشوخ طبعی لبخند بر لب همه می‌تواند و از روحیه جمعی خوبی برخوردار بود. به میهن خود ایران عشق می‌ورزید و برای نمایش شکوه ایران در قالب هنر عشق می‌ورزید به همین دلیل در ایران ماند و فعالیت کرد.

مدیر عامل سابق بنیاد فارابی گفت: بایک همواره یادگیرنده و آموزش دهنده بود. لحظه‌ای از یادگیری و آموزش دادن غفلت نمی‌کرد. بایک خستگی ناپذیر بود و بیماری او را از پانینداخت. تابش در پایان خاطر نشان کرد: بایک به خیر اهمیت می‌داد و روحیه خبری او سبب می‌شد که در رخدادهای مهم حاضر باشد. چه حیف که این روزها خبر رفتن او در رسانه‌ها پیچیده است

بایک آرام آرام سفر کرد

امیر عابدی عکاس و دوست بلیک بر رویه در ادامه این مراسم تصریح کرد: از بلیک گفتن خیلی سخت است و هرگز فکر نمی‌کردم روزی من درباره بلیک صحبت کنم. به مناسبت روز خبرنگار

افراد بود که همیشه حضورش سر صحنه ملموس بود و نظر به شخصیتی که داشت همگان را جذب خود می‌کرد. از طرفی این موضوع زمانی که در کمند خطرات گیر می‌کنید، بسیار خوب است و خاطر انگیز است اما هم‌طور که گفتم نقطه مقابلش هم مصداق دارد، یعنی زمانی که شما می‌بینید چه شخصیت، چه دوست و همکاری را از دست داده‌اید و فقدان او خسران جبران ناپذیری به نظر می‌آید. می‌توانم این را بگویم که جای خالی او همواره در زندگی ما احساس خواهد شد، چه از منظر حرفه‌ای که کمتر عکاسی به خوبی او پیدا می‌شود، چه از منظر معنوی که دوست و انسانی مثل بلیک بر رویه در این روزگار کمتر دیده می‌شود.

نگاه‌هایی از آخرین وداع با بر رویه

مراسم تشییع بیکر بایک بر رویه عکاس فقید سینما و مطبوعات صبح امروز ۲۸ مردادماه در مقابل خله هنرمندان ایران برگزار شد. بایک بر رویه که از دی ماه سال گذشته در کما به سر می‌برد، ظهر سه شنبه ۲۶ مردادماه در گذشت. در این مراسم جمعی از هنرمندان کشور و مسئولان و مدیران فرهنگی حضور داشتند و به پاس نام بایک بر رویه در رثای او صحبت کردند که چند نقل قول از آنها را در ادامه می‌بینید. کامران ملکی که اجرای این برنامه را بر عهده داشت، عنوان کرد: هر هجرتی یک نشانه‌ای دارد و مناسبت‌ها بسیار در این زمینه نقش دارند. ایام محرم و سوگواری است و ما دوستی را از دست دادیم. دیر روز روز جهلی عکاسی بود و ما امروز با بایک که عشق عکاسی بود وداع می‌کنیم. بایکی که علاوه بر اینکه دوست و یار ما بود، سهم بزرگی بر گردن بسیاری از هنرمندان و چهره‌های فرهنگی کشورمان داشته و دارد. از قاب بایک بسیاری از هنرمندان این مملکت ثبت و جاودانه شدند.

مردن عاشق نمی‌میراندش

علیرضا تلیش مدیر عامل سابق بنیاد سینمایی فارابی اظهار کرد: در دلم بود که بی دوست نبینم هرگز / چه توان کرد که سعی من و دل باطل بود. امروز نایاورانه بیکر هنرمند نجیب و دوست داشتنی